

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdívásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.
Kiadóhivatal: K. Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések és előfizetési pénzek küldendők.

Erzsébet királyné emléke.

A hivatalos lap vasárnapi száma közli, hogy ő császári és apostoli királyi felsége a következő legfelső kéziratokat és manifestumot bocsátotta ki:

Kedves báró Bánffy! Azon megmérhetetlen gyász közepette, melyet Nekem és Házamnak istenben boldogult nőm, Erzsébet császárné és Királyné Ő Felsége elhunyt okozott, népeimnek szeretete és részvéte, valamint a Megdicsőült iránti kegyelet megható és lélekemelő kifejezésre jutott.

Szívem sugallatát követem, midőn Önt ide mellékeltem és közvetlenül szeretett népeimhez intézett köszönetemnek magyar koronám összes országaiban leendő megfelelő közzétételével megbízom.

Kelt Schönbrunnban, 1898. évi szeptember hó 16-án.

FERENCZ JÓZSEF s. k.

B. Bánffy s. k.

A király köszönete így hangzik:

Népeimhez!

A legsúlyosabb, legkegyetlenebb megpróbáltatás ért Engem és Házamat.

Hitvesem, trónom ékessége, hű társam, aki életem legnehezebb óráiban vigaszom és támaszom volt, kiből többet vesztettem, mint azt kimondhatnám — nincs többé! Egy rettenetes végzet elragadta őt Tőlem és népeimtől.

Egy gyilkos kéz, azon őrzöngő szendély eszköze, mely a fönnálló társadalmi rend megsemmisítését célozza, a nők legnemesbike ellen emelte törét és vak, céltalanul gyűlölettel átdöfte azon szívét, mely gyűlöletet nem ismert és csak a jóért dobogott.

Azon határtalan fájdalom közepette, mely Engem és Házamat ért, szemben ama hallatlan tettel, mely borzalomba ejti az egész művelt világot, mindennek előtt szeretett népeim hangja az, mely enyhítően hat szívemig. Midőn az isteni végzés előtt, mely oly súlyos és fölfoghatatlan csapást mért Reám, alázattal meghajlok, hálát kell adnom a gondviselésnek azon nagy kincsért, melyet számomra fentartott: a milliós azon szeretetéért és hűségért, mely a szenvedés órájában Engem és Családomat környez.

Közel és távol, fent és alant, ezernyi alakban nyilvánult a gyász és fájdalom az Istenben boldogult Császárné és Királynéért. Megható összhangban cseng

minden ajakról a pánsz a pótolhatatlan veszteség fölött, mint hű viszhangja annak, amit lelkemben érek.

Amint én forrón szeretett hitvesem emlékezetét szentül őrzöm holtiglan, úgy népeim hálája és tisztelete marandó emléket emel Neki minden időkre.

Sajgó szívem mélyéből köszönetet mondok mindenkinek az odaadó részvétel ezen újabb zálogáért.

Midőn az ünnepi hangoknak, melyeknek ezen évet kísérni kellett volna, el kell némulniuk, a ragaszkodás és hű együttérzés e számtalan tanúságaira való visszaemlékezés azon legbeesebb adomány marad számomra, melyet Nekem népeim nyújthattak.

Fájdalmunk közössége újabb, benső köteleket fűz a trón és a haza közt. Népeim változhatatlan szeretete megerősít kötelességem nemcsak azon fokozott érzetében, hogy a Reám bízott küldetésben kitartsak, hanem megerősít egy szersmind a siker reményében.

Esedezem a Mindenhatóhoz, aki oly nehezen sujtott, adjon még erőt, hogy véghezvihessem azt, amire hivatva vagyok. Imádkozom, áldja meg népeimet és világosítsa fel őket, hogy megtalálják a szeretet és egyetértés útját, amelyen viruljanak és boldogokká legyenek.

Kelt Schönbrunnban, 1898. évi szeptember hó 16-án.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

Erzsébet-rend.

Kedves báró Bánffy! Indítatva érzetem magamat, Istenben boldogult hűn szeretett hitvestársam Erzsébet császárné és királyné gyászos emlékére és névvédnök-nője thüringiai Szent Erzsébet tiszteletére, a női nem számára egy rendet alapítani, melynek az „Erzsébet-rend” nevet adtam.

Ezen renddel egy érem is össze van kötve, mely az „Erzsébet-érem” nevet viselendi.

Midőn Önt erről értesíteném, közlöm Önnek egyidejűleg azon kéziratot másolatát, melyet ezen alkalmából Házam és a külügyek miniszteréhez intéztem, valamint az Erzsébet rend Általam jóváhagyott alapszabályainak másolatát.

Kelt Schönbrunnban, 1898. évi szeptember hó 17-én.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

B. Bánffy, s. k.

Az első adományozás.

Kedves Sztáray grófnő!

Istenben boldogult, felejthetetlen hitvestársam, Erzsébet császárné és királyné halála órájában Ön által tett kitű-

nően hű, önfeláldozó és odaadásteljes szolgálatok hálás elismeréseül, Önnek az Általam mai napon a Megboldogult emlékére alapított Erzsébet-rend nagykeresztjét adományozom.

Kelt Schönbrunnban, 1898. évi szept. hó 17-én.

Ferencz József s. k.

A temetés.

Bécs, szept. 17.

Ama borzasztó februáriusi nap óta, amelyen a felejthetetlen Rudolf trónörökös halandó porhüvelyét örök nyugalomra helyezték, Bécs városa nem látott a maihoz hasonló képet.

Bécs népe a Burgtól a kapuczinus-templomig vezető kis úton volt összeszorulva. Ezen az aránylag kis téren legalább is félmillió ember tolongott egymás hátán, szinte életveszélyes tolongásban.

A magyar küldöttségek legnagyobb része a Neuer Markton foglalt helyet, csak a miniszterek, a két Ház elnöke és Budapest főpolgármestere kaptak helyet bent a templomban.

A kapuczinus-templonban, amely teljesen feketével van bevonva s amelynek inszámolyait és padlóját szintén fekete posztó borítja, ő felsége udvartartása és a többi meghívott előkelőségek még a menet megindulása előtt gyűltek össze. Miután a menet megindulást jelentették, a fejedelmi vendégek, akik inkognitóban ide érkeztek, a refektoriumba mentek és elfoglalták a részükre kijelölt helyeket.

A következő uralkodók, fejedelmi személyiségek és követek voltak jelen:

II. Vilmos német császár,

Albert szász király,

Luitpold bajor régensherceg,

Károly román király és

Sándor szerb király.

A német fejedelmek és hercegek közül jelen voltak:

Alfréd szász-kóburg-gothai herceg,

Vilmos Ernő szász-veimar-eisenachi örökös nagyherceg,

Adolf Frigyes mecklenburg-strelitzi örökös nagyherceg.

Ágost oldenburgi örökös nagyherceg,

Frigyes badeni örökös nagyherceg,

Vilmos hohenzollerni herceg,

Miklós württembergi herceg,

Fülöp, Lipót, Ágost, Lipót Ágost és Lajos szász-kóburgi hercegek.

Ottó saxe-witgensteini herceg,

Szigfrid és Keresztély bajor hercegek,

Vilmos és Albrecht schaumburg-lippe hercegek,

XXIV. Henrik reuszi herceg,

Albert szász-altenburgi herceg,

Margit-Klementin szász-altenburgi hercegnő,

Rohan Alain herceg és

Alençon hercege.

Jelen voltak továbbá a következő fejedelmi személyek:

Ferdinánd bolgár fejedelem,

Mária Terézia württembergi hercegnő,

Róbert pármái herceg,

Mária Antónia pármái hercegnő és

Mára hannoveri hercegnő.

Idegen uralkodókat képviseltek:

Taliani Emidio érsek, bécsi nunezius, XIII. Leó

pápát,

Alecs nagyherceg II. Miklós orosz csárt,
Viktor Emanuel nápolyi herceg Umberto olasz
királyt,
Konstantin spártai herceg György görög ki-
rályt,

Danilo herceg Nikita montenegrói fejedelmet,
Della Mina marquis, spanyol grand s Reynose
nagykövetségi titkár Mária Krisztina spanyol ki-
rálynét,

Gyldenstolpe gróf tábornok s Hange kamarás
és Reitersskjöld hadnagy Oszkár svéd királyt,

Reverseaux marquis, Faure-Biquet tábornok, a
XVI. francia hadtest parancsnoka, Moreau fregat-
kapitány, az elnök parancsőr-tisztje és Cernay kö-
vetségi titkár Faure Felixet, a francia köztársaság
elnökét,

Phya Noud Bouri követ, Loftus attasé és Nai
Csieng Jet titkár Csulalongkorn szíami királyt,
Münchhausen báró kamarás Albert porosz ré-
gens-herceget,

Oliveira lovag Mac Kinlejt, az amerikai Egye-
sült-Államok elnökét,

Pallandt báró fővadászmester Vilma hollandi
királynét,

Klenk báró főistállómester és udvari marsall
Ernő Ágost cumberlandi herceget, Thira hercegnőt
és Mária hannoveri királynét.

Maltzahn báró tábornok Ernő Lajos hesseni
nagyherceget,

Hadeln báró főkamarásmester Adolf luxemburgi
nagyherceget,

Az uralkodóház tagjai közül jelen voltak: Ste-
fánia özvegy trónörökösné, Mária Terézia főher-
cegnő, Ferencz Ferdinánd főherceg, Ottó főherceg,
Mária Jozefa főhercegnő, Ferdinánd Károly főher-
ceg, Mária Annunziata főhercegnő, Erzsébet Amália
főhercegnő, Lajos Viktor főherceg, Ferdinánd fő-
herceg toszkánai nagyherceg, Alieze főhercegnő
toszkánai nagyhercegnő, Lipót Ferdinánd főherceg,
József Ferdinánd főherceg, Péter Ferdinánd főher-
ceg, Henrik Ferdinánd főherceg, Mária Immaculata
főhercegnő, Lipót Szalvátor főherceg, Blanka fő-
hercegnő, Ferencz Szalvátor főherceg, Mária Va-
léria főhercegnő, Mária Raineria főhercegnő, Er-
zsébet főhercegnő, Frigyes főherceg, Izabella fő-
hercegnő, Mária Krisztina főhercegnő, Károly Ist-
ván főherceg, Jenő főherceg, József főherceg,
Klotild főhercegnő, József Ágost főherceg, Ernő
főherceg, Rainer főherceg és Mária főhercegnő.

Megjelentek továbbá: a közös, az osztrák és
a magyar miniszterek, az osztrák helytartó, a titkos
tanácsosok, a kamarások, az asztalnokok, az osztrák
birodalmi tanács mindkét elnökségei a magyar or-
szággyűlés mindkét házának elnökségei, a horvát-
szlavin tartomány-gyűlés elnöksége, valamint Lob-
kowitz herceg tartományi főmarsall, a cseh tarto-
mánygyűlés és a cseh tartományi bizottság képvisel-
seiben Lueger polgármester, Márkus József fő-
polgármester, a tábornoki kar, az arciebre-testőrség,
a magyar testőrség, a darabont-testőrség, a gárda-
lovasság, az elhunyt császárné és királyné kamarai
személyzete és az udvari énekkar tagjai

A templom előtt az egyháznagyok, a szolgál-
latban nem levő tábornokok, a vezérkari és a főtisz-
tek helyezkedtek el.

Tompa harangzugas tudatta pontban négy óra-
kor a várakozó sokasággal, hogy a burgból megin-
dult a gyászmenet eleje. Ugyanekkor a király a né-
met császárral kocsiba ült és a kapuczinusok tem-
plomához hajtott.

A felséges halott koporsóját komornyikok és
udvari inasok levették a ravatalról és újabb beszen-
telés után a svájci udvarban várakozó hallottas
kocsira vitték. A koporsó előtt mentek: két udvari
biztos, egy udvari templomszolga a keresztrel, az
udvari templomszolga a tömjénrel és szentviztar-
tók, két segédkező udvari káplán és az udvari
és várpalotai lelkész égő gyertyákkal. Nyomban a
koporsó után, amelyet jobbról és balról nemes apró-
dók égő gyertyákkal, hat arciebre- és hat magyar
testőr, nyolcz darabont-testőr és nyolcz testőrlovas,
charge-jaik előlépkedése mellett, kísérték, fájdalom-
tól megtörve jött az elhunyt királyasszony udvartar-
tása: néhai ő felségének főudvarmestere, a két ka-
marás, a főudvarmesternő és a négy palotahölgy.

Miután a koporsót a kocsira föltették, Mayer
plébános még egyszer beszentelte a koporsót, s a
halottas-menet a templomok harangjainak zúgása
között megindult.

A gyászmenet.

A gyászmenetet Bécs város papsága, a Bécsben
lakó szerzetesek és apácák, a bécsi községtanács
tagjai, a tartományi bizottság tagjai s a miniszteri-
umok és az udvar hivatalnokai nyitották meg. Ezu-
tán következett: egy szakasz lovasság, egy udvari
fogatóló lóháton, egy kétfogatu udvari kocsí egy
udvari főbiztossal, egy kétfogatu nagyüléses udvari
kocsí komornyikokkal, egy század lovasság, egy ud-
va i fogatóló lóháton, egy udvari biztos lóháton, egy
hatfogatu kétüléses udvari kocsí a két kamarással,
egy hatfogatu négy üléses udvari kocsí néhai ő fel-
sége főudvarmesternőjével, Harrach grófnővel és a
négy palotahölgygel: Thun-Schwarzenberg Johan-
na grófnővel, Szécsen-Mikes Anna grófnővel, Wal-
terskirchen-Hunyady Karolina bárónővel és Hohen-
lohe-Mailáth Sarolta hercegnővel és egy hatfogatu
udvari kocsí néhai ő felségének főudvarmesterével.
Valamennyi udvari kocsí ajtajainál két udvari inas
haladt. A kocsikat követték: az udvari inasok pá-
rosan, egy szakasz testőr-gyalogság, egy szakasz
testőr-lovasság és egy szakasz darabont-testőrség,
mindegyik egy-egy tiszttel az élén.

Ezután jött a nyolcz fekete lótlól vont, feketé-
vel borított nagy halottas kocsí. A koporsó alig volt
látható a remek koszorú sokaságától. A hallottas
kocsik két oldalán négy-négy udvari inas és ugyan-
annyi nemes apród haladt, az utóbbiak égő viaszfák-
lyákkal. Hat arciebre- és nyolcz darabont-testőr jobbról,
hat magyar testőr és nyolcz testőrlovas balról
kísérte a hallottas kocsit. A koporsót az arciebre-
és a magyar királyi testőrség egy-egy szakasza kö-
vette lóháton. A sort egy század gyalogság és egy
század lovasság rekészette be.

Amerre a menet halad, mindenütt halk dobszó
hallatszik, a parancsistisztek elnyomott hangon adják
meg a vezényszót. A kardok megvillanok, s min-
denki megemeli a kalapját. Azt a jelenetet senki
sem felejtheti el, amikor a megölt királyné kopor-
sóját maga előtt látta elhaladni. Sokan sirtak, zo-
kogtak. Nem akadt oly erős lelkű férfi, aki könnyét
elnyomni bírta volna. Könyező szemekkel látják az
emberek maguk mellett elhaladni ezt a maga komor-
ságában is nagyszerű menetet, mely jóval ne-
gyed öt óra után ért a kapuczinusok temploma elé.

A kapuczinusok templomában.

Pontban félőtkor érkezett a halottas kocsí a
kapuczinusok temploma elé. A templom ajtajában
fogadta a halottat dr. Grusha bibornok-hercegérsek,
Vaszary bibornok-hercegprimás, Schiauch bibornok-
püspök, Samassa egri érsek, Posilovics zágrábi ér-
sek, Hornig, Dessewffy, Steiner, Bende, Rimély,
Bubues, Hetey, Szmracsányi püspökök, Császka
és Mihályi érsek, Schönborn bibornok, prágai her-
cegérsek, Haller és Kohn hercegérsek, Buzina,
Lobos, Crehoviez, Doppelbauer és Rösler püspökök
és a Bécsben időző apátok és prépostok.

A komornyikok leemelték a kocsiról a koporsót
s a templom közepén föllállított ravatalra tették.

A templom egész belseje fekete posztóval volt
bevonva, a falak, a mennyezet, a padló egyaránt, ha-
sonlóképpen az oltárok, a szószék és a padok is. A
főoltár mögött óriási fekete függöny volt készítve,
közepén arannyal himzett óriási kereszttel.

Az arany-brókkáttal bevont ravatal közvetlenül
a főoltár előtt állott. Tíz ezüst karos gyertyatartó
állott mellette. A falakat a császárné és királyné
ezimerei díszítették. A koporsón arannyal kiverve
ez a fölírat volt:

ELISABETHA
IMPER. AUSTRIAE
ET REGINA HUNGARIAE
MDCCCLXXXVIII.

Mikor gróf Hunyady főszertartásmester jelt
adott, hogy az uralkodóház tagjai jönnek, siri csönd
állott be egyszerre a templomban. Ő felségeiket a
templom előcsarnokában a kapuczinus atyák fogad-
ták s a fekete posztóval bevont refektoriumba ve-
zették, ahol a fejedelmi vendégek várakoztak. Mikor
a főszertartásmester jelt adott, hogy a gyászmenet
már a templomhoz érkezett, ő felségeik, a fejedelmi
személyiségek és a követek csak ekkor léptek be
templomba.

A király a német császárral jobbján lépett a
templomba. Ő felsége térdet hajtott a főoltár előtt

de csakhamar fölkelt és Vilmos császárt előrebo-
csátotta, egyuttal kézmozdulattal egy karosszékre
mutatott, amelyben Vilmos császár helyet foglalt.
Erre az összes jelenlevő fejedelmi személyiségek he-
lyet foglaltak.

Azután a hölgyek jöttek, fekete ruhában és
mélyen elfátyolozva. Feltűnt, hogy ő felsége a höl-
gyek közül a két elsőnek — nyilván Mária Valeria
főhercegnő és Gizella bajor hercegnő voltak —
néhány bátorító szót mondott.

Jobbra az oltártól a templom hajójában álltak
a két császár, a királyok, valamint a legközelebbi
rokonok, főhercegek és főhercegnők székei.

Itt ültek: Ferencz József királyunk, Stefánia
özvegy trónörökösné, Erzsébet Mária főhercegnő,
Gizella bajor hercegnő, Lipót bajor régensherceg,
György bajor herceg, Mária Valéria főhercegnő,
Ferencz Szalvátor, Lajos Viktor és József Ágost fő-
hercegek, Károly Tivadar bajor herceg, Mária Jo-
zefa, Erzsébet és Mária bajor hercegnők, valamint
Lajos, Keresztély és Siegfried bajor hercegek és
Taxis herceg.

Királyunk mellett ültek: a német császár a
bajor regens herceg, Szászország, Románia, Szerbia
királyai, az olasz trónörökös és Alexis orosz nagy-
herceg.

A fejedelmi személyek mellett helyezkedtek el
a legfőbb udvari méltóságok, a testőrkapitányok, a
királyné főudvarmestere és főudvarmesternője és a
kiséretek. Ott voltak aztán az egyes udvarok rendes
és külön követei.

Külön ültek Schönborn gróf herceg-érsek, Va-
szary hercegprimás és Schlauch bibornok. Ugyan-
ott voltak a miniszterek, titkos tanácsosok stb. Fel-
tűntek Goluchowski gróf, Kállay Benjamin, Krieg-
hammer lov. tábornok hadügyminiszter, Bínffy Dezső
báró és kabinet-ének miniszterei, Gromon államtitkár;
gr. Thun osztrák miniszterelnök is az egész osztrák
kabinettel jelent meg. Ott voltak továbbá Khuen-
Héderváry báró, Lobkovitz herceg hadtestparancs-
nok, Appel báró, a bosnyák tartományi kormány fő-
nöke, Eszterházy Lajos herceg londoni katonai ügyvi-
vőnk, a helytartók, Bécs polgármestere és két alpol-
gármestere, a tábornoki kar képviselői, stb. Megje-
lent a magyar képviselőház és főrendiház küldött-
sége, az osztrák parlament két házának elnökségei
az osztrák tartományok és városok küldöttségei,
Sarajevo város háromtagu deputációja.

Az udvar helyet foglalt.

Megszólalnak a harangok, a melyeknek hang-
jainál a koporsót a ravatalhoz vitték. Az udvari ká-
poina énekesei és kórista-fiúk, a kik feketében vol-
tak és égő viaszgyertyákat tartottak kezükben, elő-
léptek. Az uralkodó a beszentelési szertartás alatt
álva maradt. Mikor a koporsót a templomba hoz-
ták, az uralkodó feléje nézett és az egész szertartás
alatt nem vette le róla a szemét.

A mikor a koporsót elvitték a fejedelmi sze-
mélyek előtt, Vilmos császár mélyen meghajtotta
magát.

Gruscha bibornok meghatottan kezdte meg a
Misererét. Mély megindultság vett erőt a gyüleke-
zeten. Sokan zokogtak és számos férfi is könyezett.
Onnan is, a hol a felséges anyjukat gyászoló főher-
cegnők ültek, zokogás hallatszott.

A beszentelés véget ért, az énekesek rázendí-
tették a Liberát. A mikor az ünnepélyes dallam el-
hangzott, a bibornok elmondta a Requiem aeternam
dona ei Domine-t, mire a kórus énekelt.

A jelenlevők szívük mélyéből szottogták:

— Requiescat in pace, amen!

És ezzel véget ért a beszentelés, a mely után
fölemelték a koporsót, hogy levigyék a sirboltba.

Ismét zokogás hallatszott. Királyuk is könnyűt
tört ki szeméből.

A sirboltban.

Még fájdalmasabb, még legsújtóbb pillanat kö-
vetkezett. Komornyikok emelték föl a koporsót; a ka-
puczinusok égő fáklyákat tartva és imákat rebegve
kísérték le a sirboltba.

Elöl haladt a papság. A király, a kit Liech-
tenstein Rudolf herceg, Bellegarde gróf és két ka-
marás követet, elkísérte a drága halottat legutol-
só útjára. Ekkor aztán Liechtenstein herceg
főudvarmester átadta a guárdiának a koporsó kul-
csát. A király fölhaladt a lépcsőn és a felső fokról
utoljára visszatekintett fájdalmasan, bánattól meg-
törve.

Aztán ismét a templomba lépett; szilárdnak, erősnek mutatkozott: csak a tekintéből látszott ki a méltó bánat.

A gyászoló közönség lassan szétoszlott.

A király a sirboltban.

Bécs, szept. 17.

A király az egész beszterlési szertartás alatt állva maradt és hosszas pillantást vetett a koporsóra, melyről az egész szertartás alatt szemét le nem vette.

Nagyon megható jelenet volt az, a mikor a koporsót levitték. A király szemébe könnyek gyűltek, a hölgyek hangos zokogásba törtek ki. A mikor az udvari lakájok a koporsót fölemelték, Ferencz Szalvator főherczeg, Lipót bajor herczeg és Károly Tivadar bajor herczeg ő felsége mögé álltak és utána mentek le a sirboltba.

Ott lenn a kriptában megrázó jelenetek fejlődtek ki. Szemtanuk beszélik, hogy a király csak a legnagyobb erőfeszítéssel volt képes megindultságát leküzdeni. Az imaszékben állva, a király folyton küzdött magával, hogy könyeit visszafojtsa, melyek azonban végre mégis szemébe gyűltek és arczán lefelé gördültek.

Az egész gyűlekezeten mély megindulás vett erőt abban a pillanatban, a mikor a koporsót a katalakról leemelték. Mindenki sirt és még a templomban levő öreg tábornokok is könyeztek.

S mikor vége volt a szertartásnak, a király, épugy mint jött, Vilmos császárral együtt ment vissza a Hofburgba.

*

A király óhaja, hogy boldogult hitvestársa egyetlen fia mellett nyugodjék. A mostani elhelyezés csak ideiglenes. A végleges koporsó nemesebből fog készülni és csak két hónap múlva fejeződik be.

Magyarok a temetésen.

Bécs, szept. 17.

Délután fél egy órakor helyezték el a ravatalra a testületileg megjelent magyar miniszterek a magyar kormányának pálmából, babérból és szegfűből font koszoruját. A koszorút Máriaffy Dávid kamarás, miniszteri titkár, vitte az udvarhoz nyitott kocsin, majd egy udvari csendőr segítségével a nagy-köveket lépcsőjén az udvari kápolnába vitte, a hol Bánffy Dezső b. miniszterelnök és Fejérváry Géza b. honvédelmi miniszter vették át a koszorút s balról helyezték el a koporsó lábához.

Midőn a magyar kormány tagjai megjelentek, csak Károly román király volt a ravatalnál, esőndes imába merülve. A román király távozóban az összes magyar miniszterekkel kezét szorított.

Mielőtt a miniszterek elhelyezték a koszorút, az angol nagy követség személyzete is megjelent s letette a ravatalra az angol királynő koszoruját.

Horvát-Szlavonország részéről megjelentek Khuen-Héderváry Károly gróf horvát bán, a horvát országgyűlés elnöksége, számos képviselő, Krajcsovic osztályfőnök, Poszilovic zágrábi érsek és számos küldöttség.

A magyar kabinet tagjai közül a hötfői vigiliákon Bánffy báró és Fejérváry báró miniszterek, a keddi gyászmisén pedig Wlassics Gyula vallás- és közoktatásiügyi miniszter vesz részt.

A magyar képviselőház ama tagjain kívül, kik tegnap a képviselőház koszoruját a ravatalra helyezték, a temetésre még ideérkeztek: Gromon Dezső államtitkár, Berzeviczy Albert, Károlyi István gróf, Radó Kálmán, Forgách Antal gróf, Ábrányi Kornél, Kubinyi György, Györffy Gyula, Farbaky István, Vermes Béla, Ragályi Lajos, Zay Miklós gróf, Bauszaern Guido, Latinovics Pál, Tarajossy Sándor, Pinkovics József, Nopcsa Elek b., Széchenyi Tivadar gróf, Münnich Aurél, Melzer Vilmos.

A főrendiháznak ma ideérkezett tagjai közül a következőket láttuk: Jókai Mórt, Oreczy Béla bárót, Nádasdy Ferencz grófot, Nikolics Fedor bárót, Gerliczy Ferencz bárót, Szapáry Pál grófot, Batthányi Lajos grófot, Karátsonyi Aladár grófot, Drohobeczky püspököt, Degenfeld-Schomburg Gusztáv grófot, Esterházy Ferencz grófot, Pálffy Miklós herceget, stb.

A honvédség nagy számmal volt képviselve. A honvédfőparancsnok adlatusán, Forinyák lovassági tábornokon kívül, ott voltak az összes kerületi pa-

rancsnokok, valamint a hét kerület mindegyikének nyolcz tisztje, azonkívül Klobucsár Vilmos altábornagy, honvédelmi lovassági felügyelő és a honvédelmi miniszterium legtöbb tisztje.

A magyar méltóságok szívélyesen üdvözölték atheni követünket, Burián Istvánt, Fejérváry báró vejét, a ki a szomorú alkalomra szintén megjelent.

A királyné udvarhölgyei közül, a kik a menetben zárt kocsikban vettek részt, ott voltak: Majláth Sarolta grófnő férjezett gr. Szécsen Miklósné.

A temetésre Bécsbe érkezett 52 megyei törvényhatóság és 33 város küldöttsége, melyek mindegyike a főispán, illetőleg polgármester vezetése alatt legalább három tagból állott.

Osztrák gyász.

Bármily nagyarányu is külső megnyilatkozásában az osztrák főváros gyásza, hiányzik belőle minden bensőség és közvetlenség. Voltaképen csak az udvar, az idegen követések és a hivatalos körök gyászolnak: maga az osztrák polgárság ugyan csak hidegen viselkedik a tragikus eseménnyel szemben, melynek felsőges áldozatát voltaképen alig is ismerte. A főváros egyes részeiben nagy paloták egész sora gyász-jelvény nélkül áll és gyászkeret nélkül jelenik naponként meg az osztrák lapok tulnyomó része is. Maga az osztrák birodalmi tanács sem tudta bármilyen gyász manifesztációnak a módját ejteni, ámbar a reichsrath hárszabályai szerint az előbbi szesszió alatti elnök, mint ügyvezető, funkcióiban marad az új elnök megválasztásáig. A bécsi polgárság többsége beszél a gyász üzleti oldaláról — a temetés napjának óriás forgalmáról, arról, hogy az összes szállodának minden zuga tömve van vendégekkel, stb., mint az elhunyt királyné fejedelmi erényeiről. A guny hangján szólnak arról is, hogy Budapesten szobrot állítanak a királynénak. „A magyarok sujtásos királynét akarnak maguknak” jegyezte meg egy osztrák politikus, a ki szerencsésen bevezett immár a miniszteri penzió kikötőjébe. Ez a „sujtásos királyné” valóságos szálló igévé lett a bécsi körökben. Mindenesetre alkalmasabb az elhunyt beiső érzelmvilágának a jellemzésére, mint az „Imperatrix Austriae” felirat a Westbahn udvari várótermének falain ama fejedelmi hölgy holttestének az örök nyugvóhelyére érkezésekor, a kinek, míg élt, alig és csak rövid napokra volt itt maradása.

Politikai hir.

A politikai helyzet.

Hovatovább mind nagyobb egyetértésre jutnak a magyar politikai pártok arra nézve, hogy a kiegyezési javaslatok kérdésében be kell most már várni az osztrák reichsrath megnyitását és a további állásfoglalást attól kell függővé tenni, hogy a reichsrath akezőképes lesz-e vagy nem. A magyar pártok folyton reménykednek abban, hogy Ausztriában a belviszályok folytatását egyelőre felfüggesztik, vagyis a pártok torzsalkodása arra az időre megszűnik, a míg a kiegyezési javaslatokat elintézik. A remény tápot kap abból, hogy Thun gróf a mostani napokban újabb tárgyalásokat kezd a különböző pártokkal. Azt beszélik Bécsben, hogy Thun grófnak már megvan az obstrukció-ellenes többsége. Az obstrukciót azonban nem adják föl egy könnyen. Most tehát azokat az indokokat keresik ismét, a melyekkel az ellentéteket áthidalják s azt hiszik, hogy ha a kormányzás gondjait a temetés után a király ismét átvesszi, ha a népeihez intézendő proklamáció megjelenik, a politikai viszályok egyelőre önmaguktól megszűnnek és az osztrák reichsrath nyugodt tárgyalásai biztosítva lesznek. Ebben az esetben Ausztriában a kiegyezési javaslatokat még karácsony előtt elintézhetik. Magyarországon e kedvező kilátások mellett a kiegyezési ügyeket még gyorsabban letergályhatják, úgy, hogy még az idén egészen rendes módon tárgyalhatja a magyar képviselőház a jövő évi költségvetési törvényjavaslatot is. Ez utóbbi remény mellett bizonyítás gyanánt fölhozzák azt a közölményt, hogy a pénzügyi bizottság az e hó 20-ikára a költségvetés tárgyalása céljából hívták össze, holott

Lukács László pénzügyminiszter expozéja kapcsán oly kijelentést tett, mintha az idén a kiegyezési javaslatok miatt a költségvetésre esetleg nem kerülhetne sor.

A tárgyalások nyugodtságának biztosítása azonban egyelőre csak remény. Ha a remény nem teljesedik, akkor a magyar kormányra az a feladat hárul, hogy az önálló rendelkezés alapján terjeszsen be az eredeti javaslatoknak megfelelő új törvényjavaslatokat, a mikkel, ha a szükség úgy kívánja, nem is foglalkosni.

Ujdonságok.

— Gyász-istentiszteletek. Mult számunkban röviden megemlékeztünk volt azon megható gyász-istenteletről, mely f. hó 17-én az ev. ref. templomban lefolyt. A gyászszertartáson oly óriás közönség vett részt, minő a nagyon tágas ev. ref. templomban talán soha sem volt. Férfiak és nők kivétel nélkül gyászruhát viseltek s minden arezon mély meghatottság ült s a Kovács István másod lelkész által tartott gyönyörű gyász beszéd alatt nem egy szeméből kitortek a fájdalom igaz könyei s az egész közönségen oly mély meghatottság volt látható, minőt ily nagy tömegnél csak nagy nemzeti gyász alkalmával lehet látni. — És ennek a megható gyász-ünnepélynek méltó folytatása volt e hó 20-án, midőn a róm. kath. templomban folyt le a requiem. Itt is részt vettek az összes hatóságok testületileg s ezen kívül roppant nagy közönség. — A templom hajójában ravatal volt felállítva s az egész egyház komor pompával fel vala ékesítve, Lőrinc I Béla plebános végezte a misét s tartott egy igen szép gyászbeszédet. Különösen elragadóak valának az énekvezér gyönyörű gyászdalai. Az egész gyászszertartás mélyen meghatotta a közönséget s méltó vala azon nagy bánathoz, melylyel a magyar nemzet fedhetetlen királynőjét siratja.

— Diszes esküvő folyt le e hó 19-én Kézdivásárhelyt. Kézdi-vásárhelyi Dr. Szöcs Mózes di. cső-szentmártoni járási orvos városunk szép tehetősé szülötte esküdött örök hűséget városunk egyik bájos és szeretetű méltó hölgyével Janesó Róza Irén kisasszonynyal. Esküvő után az ifju pár a férj állomáshelyére utazott. Sok boldogságot kívánunk e házassághoz!

Székely fiuk elhelyezése ipari műhelyekben. A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara ismételten elhelyezett az ország különböző városaiban 54 székely fiut jó hírű mesteremberekkel. A fiuk nagy része Magyarországra ment. Az 54 fiuból Kézdivásárhely vidékéről 7, Kovásznáról 2, Sepsi-Szentgyörgyről 9, Csikmegyéből 36 ment ipari kiképzésre. — Az indulás Kézdivásárhelyről f. hó 20-án a délutáni vonattal történt, a csikmegye és sepsi-szentgyörgyiek Sepsi-Szentgyörgyön csatlakoztak a Kézdivásárhelyről indultakhoz. Az összes fiukat Jánovics Sándor ur kíséri Budapestig, ő gondoskodik azok utközbeni szétosztásokról is. Mi is ismételten elismerésünket fejezzük k a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamarának dicséretre méltó buzgalmaért, melylyel a székely fiuk ügyét ennyire magáévá tette, mert mi is azon a nézeten vagyunk, hogy kis székely földünk jövője a jól fejlődő ipar kezében van, meg lévén fajunkban az ipari képességre való hajlam, s vidékünk is bőven rendelkezik azon terményekkel, melyek ipari célokra felhasználhatók. Nem mulaszthatjuk el azonban ismételten felhívni figyelmét a nagy közönségnek, hogy saját jól felfogott érdekében igyekezzenek a kínálkozó alkalmat megragadni és adják fiaikat többen iparos pályára, mert még is nem a legszebb dolog az, hogy Csikmegye minden alkalmával két vagy háromszor annyit küld és ad, mint Háromszék megye, hol pedig éppen olyan erősek és fejlettek a gyerekek, mint Csikmegyében. A dolgot a községi előjárások kellene hogy kissé magáévá tegyék, mert sokszor megtörténik, hogy némely községben nem tudnak a lakosok a felvétel idejéről, mi miatt aztán a gyerekek kimaradnak. A felvétel ügyében a nagy közönséget utaljuk ifj. Czimbalmos Ferencz iparkamarai tag urhoz, ki a gyerekek felvételének közvetítésével van megbizva s ki készséggel szolgál felvilágosítással.

HIRDTÉSEK.

Van szerencsém úgy a helybeli mint vidéki t. közön-
ség szives tudomására adni, hogy Kovásznán

ÁLLANDÓ FOGGYÓGYÁSZATI TERMET

nyitottam, a hol a foggyógyászat körébe vágó minden műve-
letet úgy operatív, mint technikai ágbán elvállalok.

Rendelés minden nap reggeltől estig.

Dr. Morvay István

26 94—* egyetemes orvos-tudor, fog- és szájbetegségek speciálistája.

Sz. 2590—898. tkvi.

Sz. 430—1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy Szabó István kézdiszentléleki lakos végrehajtónak Jákó Lajos és neje Volones Juliánna végrehajtást szenvedő elleni 145 frt tökekövetelés járuléka iránti végrehajtási ügyben a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén lévő K.-Szentlélek község határára fekvő a K.-szentléleki I. rész 584 sz. tjkben foglalt A+ 1469, 1470 hrsz. 20 frt, 1677, 1678 hrsz. 196 frt 2556 hrsz. 56 frt, 2756 hrsz. 37 frt, 2956 hrsz. 25 frt, 3625/1 hrsz. 23 frt, 4424, 4425 hrsz. 17 frt, 5043 hrsz. 14 frt, 5257 hrsz. 5 frt, 6192/b hrsz. 3 frt, 6377, 6378, 6383, 6384 hrsz. 40 frt és 9416 hrsz. 67 forint becsértékű ingatlanokra az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi október 4-ik napján d. e. 9. órakor, Kézdi-Szentlélek község házában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi december hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság. Kézdi-Vásárhelyt, 1898. évi július hó 11-én.

Vajna,

156 1—1

kir. törvényszéki bír.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbíró 1898. évi 231. p. számú végzése következtében Dr. Szentiványi Árpád ügyvéd által képviselt Nagy Lajosné javára k.-vásárhelyi Baka Lajos ellen 400 frt — kr. s jár. erejéig 1898. évi július hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 949 frtra becsült hordókba borok és egy csikóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a k.-vásárhelyi kir. bíróság 231—1898 számú végzése folytán 400 frt — kr. tökekövetelés, ennek 1898. május 27 napjától járó 6 százalék kamatai s eddig összesen 49 frtban bíróság már megállapított költségek erejéig K.-Vásárhelyt a helyszínen leendő eszközzésére 1898. évi október hó 10-ik napjának d. e. 9 órája kataridőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényezikk 101. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elővezendő ingóságokat mások is le- és felül foglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára s foganatosítani fog.

Kelt Kézdi-Vásárhely, 1898. évi szeptember 20-án.

Kakucsi Ádám,

(143. 1—1.) kir. bir. végrehajtó.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 frt.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.

— Hozzá ezüstös óralánc 60 krajczár. —

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzt megtakarító.

— Darabonként 3 frt. —

A penge ** esilagos acézből és a többi részei alpacából vannak. Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál

Budapest, V. ker., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 drb után egy ingyen küldetik.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 ftól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottomanok, faragott, tömören hajlitott faszékek és függőnytartók, tükrök, toilett-asztalok, lószőr és tengerifü matrácok és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt. Összehajtható vas-ágyak 32 rugós matráccezel.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.

(88 63—100)

Hirdetések

lapunk kiadóhivatalában jutányos áron felvételnek.